

TELEGRAPFUL ROMANU.

Telegraful ese de două ori pre septembra: Duminică și Joi. — Prenumeratul se face în Sabiu la expediția foie pre afară la c. r. poste cu bani gata prin scrisori francate, adresate către expediția. Pretul prenumerării pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. ear pre o jumătate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 93. ANULU XX.

Sabiu, in 19 Novembre (1 Dec.) 1872.

Diet'a Ungariei.

In siedintă din 23 Novembre a casei deputaților se autentica mai întâi protocolul siedintei precedente. — Dupa acestea luă Korizmics cuventul pentru de a-si motivă proiectul seu de rezoluție. Vorbitořiul dechiară ca va vorbi după posibilitate obiectivu.

Cuvintele vorbite a une-ori in parlamentul unguresc, cari mei bine aru si fostu deea nu s'ară si vorbitu, suntu a se aserie in lini'a prima caracterului aprigui a nationei unguresci. Acestu reu se poate delatură numai prin promovarea, radicarea, si imprasciare culturei generale.

A douăca causa a pasiunilor nedumerire jace in aceea, ca regulamentul nu e destulu de precisu. Acestu reu se poate delatură in grada. Regulamentul casei nu ofere midilice destule pentru de a reesi cu aceea, ce voiesce majoritatea casei deputaților.

Vorbitořiul a compatimitu de multe ori dejă modulu, in care a pasit opositiunea in cas'a deputaților; elu spera insa ca si in privința acestea trebile voru luă o pornire spre mai bine si ca binele patriei va si singurul scopu alu nesuntielor a tuturor partitelor. Korizmics dechiară mai departe ca nu considera de problem'a sea a enumerătoare defectele regulamentului casei; acăst'a va fi tocmai problem'a comisiunii alegănde, adica aflarea acestor defecte si asternerea de propunerii pentru delaturarea loru. Vorbitořiul voiesce a aminti numai despre unu reu principalu. Paragrafii 165 si 128 a regulamentului ofere unu manuaru spre aceea ca deputatii potu luă cuventul dupa placu, provocandu-se simplu la impregiurarea ca voiescu a vorbi la regulamentul afacerilor. Prin acăst'a vorbire fără sfarsit se potu impedeacă ince si cele mai salutarie mesuri etc. Korizmics vorbi in fine despre pozitionea partitelor satia un'a cu alt'a si observă ca patria poate numai perde prin frecările intre partite. La acăst'a sa se engete opositiunea, caci numerul acelora este legiu, cari comptă cu bucuria la aceste frecările. In fine se rōga de casa a amite propunerea sea la pertractare meritória si a pune acăst'a pertractare pre siedintă de Luni. (Aplause viue la drépt'a).

La intrebarea presedintelui votăză aproape tota cas'a pentru amitera propunerei la pertractare meritória.

Luă apoi E. Simonyi cuventul pentru de a-si motivă proiectul de rezoluție. Acesta tientesce, pentru de a delatură odata suspicionările, cari resară in publicu si in press'a din intru si afară pre fia-care di contr'a regimului prin o cerșetare scurtă. Vorbitořiul accentuă ca s'orte multe treburi a regimului, concesioni etc., s'ad incheiatu într'onu modu care nu e nici decătu aptu de a confirmă increderea comună si publica. Vorbitořiul trece apoi la drumul ferat de Ostu; presedintele lu provoca a se tineea de obiectu; in fine după multe alte vorbite speră vorbitořiul totu binele si recomanda primirea propunerei sele.

Punendo-se la votu se respinge amitera la pertractare meritória a propunerei lui Simonyi cu 157 voturi, contr'a 46. — Dupa une-altele vine la desbatere convențiunea postale cu Montenegro, care după o pertractare scurtă se si primește; cu ce siedintă se incheia.

Siedintă din 25 Noemvre a casei deputaților o deschide presedintele Bittó la 10 ore. Toti ministri eran de facia, cas'a si galeriele erau indesite,

Ad. Lazar interpelăza pre ministrul de interne ca are de cugetu a regulă polită campestra in Transilvania?

E. Matolay îndrăptă către ministrul de comunicatiune o interpellare in afacerea drumului de feru Nord-Ostu. — Comisiunea de 15 ascerne reportul seu despre proiectele de lege pre-

tră celelalte parti ale Transilvaniei pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. iera pre o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. si tieri straine pre anu 12 1/2, anu 6 fl. Inseratele se platescu pentru intăia ora cu 7 cr. sirulu, pentru a doua ora cu 5 1/2 cr. si pentru a treia repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

sintale mai onă-di de ministru-presedintele, privitor la cestiunea de spărare. Se trămitu sectiunilor. — Ant. Molnár prezinta din partea comisiunii petițiunarie raportul acestei a despre petitionile conținute in a 6-a serie. — Se va pune la ordinea dilei.

Dupa primirea in a treia cetire a convențiunii postale cu Montenegro, aru si sa se incépa desbaterea despre proiectul de rezoluție a loi Korizmics. P. Hoffmann a fostu prenotatul că vorbitořiul primu, ince nu eră presintă si de aceea luă cuventul.

K. Tisza. Elu dechiară ca nu va reflectă la cuventarea motivatoră a deputatului Korizmics, de óre-ce are de cugetu a midiloci din parte-si, că irritationea din tempulu din urma sa se asiedie si că legislativ'a sa-si păta continuă lucrările sele ordinare. Aceasta olatire nu o a potutu vorbitořiul luă decătu cu ebnegare de sine, de óre-ce Korizmics a critisato in vorbirea sea si tienut'a generale a oposiției, ceea ce cu securitate nu e admisiveru, deea cine-va voiesce a promovă reconciliatiunea. Vorbitořiul trece apoi la propunerea lui Korizmics si dechiară in fine ca se inviosece cu esmiterea unei comisiuni pentru revisiunea regulamentului afacerilor, caci regulamentul are intru adeveru mai multe defecte; propunerea lui Korizmics nu o poate ince primi din două cause, adica din cauza ca propunerea are si o parte personale si ca propune si modificarea art. de lege 4: 1848. Dupa parerea lui aru si mai bine a repasi dela acăstă cestiune si a sterge cu totulu passulu respectivo din propunerea lui Korizmics. — Dupa multe alte dice vorbitořiul: experientă a documentatua ca regulamentul afacerilor are in fapta defecte si asiă ascerne propunerea că sa se esmita o comisiune, care sa prezinte casei o parere despre revisiunea regulamentului. Dece majoritatea n'are in fapta altu scopu, decătu numai ameliorarea regulamentului, atunci ajunge acăstă propunere. In fine provoca vorbitořiul pre consocii sei la moderatiune si ingăduinția. De cum-va tienut'a acăstă nu va afări aprițiarea din pertea majoritatiei, atunci opositiunea va afări destule ocasiuni a alungă gloriozu atacurile contr'a libertăției de vorbire (Aplause viue la steng'a.)

P. Hoffmann se dechiară gata sub presiunea lui K. Tisza a repasi dela cuventu, deea acăstă o voru face si cei-a-lalii vorbitoři prenotati.

I. Györfy e din parte-si gata a recede dela cuventu, deea Korizmics va retrage partea personale căto si partea privitor la art. de lege 4: 1848 din propunerea sea. (Miscare generală, Strigătă: „sa se suspendă siedintă pre 5 minute“!) Deputatii se radica de pre seaune, in paus'a, ce urmă, se conferă cu zela; ministrii se retragu cu Korizmics.) Dupa o pauza de unu patrariu de ora se redeschide siedintă.

L. Csernaton y rōga cas'a a uită cele produse de elu in 18 c., care au causat nemulțamire justă. (Aplause)

Ministru-presedintele si exprima după aceste compatimirea asupr'a celoru intemplete in 18 c. si rōga cas'a a lasă afară motivarea din propunerea lui Korizmics. (Consemntimentu si aplausu generalu,

L. Korizmics se radica deci si-si modifica propunerea in inteleșulu observației lui Tisza, care apoi după o scurtă desbatere se si primește.

„Eshalatiuni miasmatice din balt'a cea negra a ortod-ochs-iei ultramontane.“

Motto: Cuiu cu cuiu, de-si nu togm'a pre togm'a.

Sub acestu titlu caracteristicu, carele cu totu cuventul arata ca au esită din o adeverata balta plina de mocirl'a cea negra a urei si invidiei palide si infuse de veninu se publică in ultr'a-montan'a

fōia din Pest'a, in „Federatiunea“ nr. 109—709 unu felu de respunsu său galimatia, la articulul meu din Telegr. Rom. nr. 86 intitulat: „Ore ce sa fia?“, in care articulu mi permisesemu, si eu că totu omulu, a spune unele adeveruri in forma de intrebări modește, nescindu nimic'a de dreptulu de censura si de poruncela, ce si-lu aroga „Federatiunea“, respective „Cat. cens.“, principalulu intre cei — sa vorbescu si eu in limbajul lui Cato modernus? — — capiati dela aceea-si fōia, asupr'a scrierilor române si asupr'a scrierilor preste totu, si neaducendu-mi aminte, bietu de mine, ca adeverul de multe ori ti sparge capulu, bă nici de aceea ca astazi in văculu celu luminat, cum lu numesce ins'a-si, nu ortodoxa, dara ermafroditică fōia din Pest'a, ne-amu si astăndu inca totu sub ghiarale unatice ultramontane, tienendu-ne incatusati si feroci cu scalusiu in gura sub censur'a cea iesuitica de odiniora noi cei numiti cu predilectiune de „fratii“ nostri cu „pomposulu“ nume de schismatici. Unu respunsu decătu care mai nespălatu si mai gretiosu nu credu sa fi potutu iesi vr'odata chiaru si din oficin'a cea iesuitica a „Federatiunei“ din Pest'a. Sa se ascunda totē imbalaturile prea iesusitului ermafroditu' dela acea fōia vomate asupr'a Brasiovenilor, pre lăngă delicatele de acum. Aici nu mai cunosc nici unu cumpetu, a ajunsu la culmea delirului, la adeverata turbare, incătu numai de legatu e bunu si de tramisu la... autorulu modelu de fraseologia, care inca cutăza a se subscrive: „Cat. Cen.“ — luându numele acelu mare si clasico barbatu in desert; cutăza a-si numeră diuariu intre foile periodice, a căror deviza este lumina! Rusine! de trei ori rusine!

Totu credeam ca presentecele cele frumose ce le primi dela Brasioveni pentru debutarea sea asupr'a-le in espressionile cele mai estetice din anul trecutu, lu voră si mai inteleptită, dara se vede ca ne insierămu, caci totu acel'a remâne, nu se schimbă intru nimic'a. Ori locu'ma acalele presente a le Brasiovenilor lu catranira si mai tare? Ori dora s'a aflatu cum-va atinsu mai de aproape prin amentirea in intrebările mele de profesorulu de literatur'a româna la universitatea din Pest'a, care cum se dice e chiaru autorulu acelei blasfemii din fōia din Pest'a? I s'a vătematu cum-va susceptibilitatea, evgenia literaria, laudata une-ori si prin diuariile române din Ungaria? Pote ca totē impreuna voru si contribuitu la acăstă inversiune aiurata a respectivului autoru, dara mai pre susu de totē ermafroditismulu, ultramontanismulu si iesuitismulu celu papistico-insalibile. Au dora au socotito dlu „Cat. Cen.“ ca lumea astazi sa mai spari de fantome său de ex-halatinni, cum lu numesce, miasmatice si greu miroxitore? S'a trecutu! ele se tienu de evulu mediu, si toti căti mai visăza de atari munciduri se numera cu dreptu cuventu intre cei scrințiti.... Afla dara, o data pentru totu de un'a, ca astazi nu mai insieră lumea cu terlipuri său tartuferii, nu mai spari nici dt'a prenimeni cu eshalatiunile d-tale, macaru de a-i sberă nu odata, cum faci in fetulu celu frumosu, prin care te distingi, ci de o mia de ori in glasula celu iubit, pre care cu atât'a placere si predilectiune lu imitezi după modelulu din menager'a d-tale din nr. 109—709 alu „Federatiunei.“

Si pentru că sa cunoscă onorati cettitori mocirl'a cea miasmatică si infectata de veninu a ermafroditicei „Federatiuni“ voi reproduce aci unele din espressionile cele estetice ale lui „Cat. Cen.“

Mai intăiu sa amintescu de titulu celu minunatul celu pōrtă in frunte acelu galimatiasu plin de aigoruri si scrințuri, in care ortodoxismulu, de-si adeveratulu scutu sloj nationalității române, se bat-jocoresce de „ortod-ochs-ia“ de cătra „Cat. Cen.“

— Ore ce aru dice acelu prea inventiatu domnu, deea ne-amu incumelă si noi cesti ortodocsi ai bat-jocorii

"S. unatia", nu cu unu nume de baljocura, dara cu unu mai asiá séu mai analogu naturei ei, purceindu dela impregiurarea ca unatia nu e nici orientale nici papistica, ci unu ce de mijlocu intre amendoue. Ore ce aru dice fiscusitul „Cat. Cen.“ cându ne-amu demite la asemeneári in stilulu seu si amu aminti de aceea ce nu e nici calu nici asinu (magarito)? Séu déca amu dice si numai stát'a ca adeca unatia e numai cód'a papismului? Dara deparo de mine astu-feliu de blasfemia!

Dupa aceste sa mai amintescu urmatorele cuvinte din leciconulu fraseologicu alu pré eruditului barbatu „Cat. Cen.“ precum : „aiuritura“, „creeri scrititi“, „halucinatiuni si descreeraturi“, „capiat' óia bârsana, in delirioul seu de superescita'a ortodoxia, apucata de vertegiuri si de colice de galbeza, joca, tropotesc, rót'a, rót'a sbierându etc.“ „i-a“, „nebunia“, „piramidale magaria“, „deliriu de ortodox-sia“ s. a.

A-ti auditu ortodocsiloru! Auditii Brasioveniloru si cu deosebire Brasioveniloru, cum ve mai sciu batjocorí acci iesuiti, căroru voi le faceti scoli si le radicati sate intregi etc.?

Hei, hei, dle „Cat Cens.“ ce bine seii a-ti bate jocu de bat'a óia bârsana, dara ce bine ti place dtale si la toti ai dvóstre lân'a si laptele bieteui o batjocorite cu terminulu „ortod-ochs-ia“.

Nu e asiá? ca a-ti avutu adese-ori ocasiune a ve indulci de capiat' óia bârsana, séu si bucurescéna, care inca ve aduce multi galbiori in punga? Nu sciu dieu ce vei fi luatu dela oile d-tale, dara pre bat'a óia bârsana o ai tunsu si mulsu de multe ori pâna acum sub preteste si titole varie, dara cu deosebire sub cele de martiriu natiunalu, pre cându martiriu erá o mascarada jucata de minune.

Aceste suntu totalu ce se reducu la mine, cum se vede nimic'a esentialu, nimic'a la objectu, ci numai injuraturi ordinarie, batjocuri si improscaturi aiurite de ale préfusitului „Cat. Cen.“; căci dice dsea ea cu unu scriintu si neimputabile că mine nu si face de lucru, si asiá tote cele-lalte galimatiasuri ale domniei sele le indrépta la adres'a dlui Redactoru si la a celoru dela „Tel. Rom.“ că cát'a nisce imputabili. Numai eu socotescu, ca dlu „Cat. Cens.“ că unu omu cu mintea intréga si nescrititu, cum se tiene aru si trebuitu sa documentez aceea ce afirma despre mine, sa fia intratu in meritulu luerului si cu argumente tari si sanctose dupa re-

gulele logicei si a ómeniloru de omenia sa fia vedutu scrititurile mele inaintea opinionei publice la care apeléza. Nefacendu acést'a, bá injorându că unu suribundu s'aru vedé ca densulu patimesce de ból'a scrititurei; iéra mie mi impune datori'a a-i aratá si documentá eu insumi, cu permissiunea onor. lectori, aiuriturele etc. domniei sele.

Intrebarea mea cea dintâiu din „Tel. Rom.“ nr. amintit u mai susu a fostu :

„Ore ce sa fia dle redactoru, ca pre cându se aseptá din partea nationalitatiloru precumpanitorie ale Ardélului, că universitatea cea de curendu infinitata in Clusiu, sa fia paritetica, a tuturor poporelor din tiéra, avendu magiarii dejá on'a a loru propria in Pest'a, pre atunci acea universitate este ierasi numai eschisivu a dloru magari?“

Va dice cine-va ca acesta intrebare nu este la locul seu? Ce i s'a vatematu prior intrebarea acést'a dlui „Cat. Cens.“? De siguru s'a temutu ca voiescu a-lu scote din rolulu seu, in care se laudă totu densulu mai cându pre aici, prin Brasiovu, ca densulu si passivistii dlui Baritiu etc. suntu pusi de guvernul sa combata pentru că sa se arate natiunalisti. Séu apoi ca a patit u că acelu domnul ce fusese óre-cându celariu (chelner) si intr'o zapăcăla de somnu la strigarea unui óspe tresari elu respondiendu : „poruncesc mari'a t'a!“; — si fără de a fi bagatu de séma si tradéza semtiemintele cele adeverate.

Ce românu va fi acel'a, carele sa nu fia dorit u avé si noi români parte că cetatieni egalu indrepatatii la infinitat'a universitate si nu numai că óspeti? si este o crima, déca cine-va si descoperu unu atare simtiementu? este mai departe o vatemare a unatiei déca cine-va pretinde că la o universitate in tiéra sa fia respectata si limb'a româna? Ce este identicu intre preferint'a limbei magiare la universitatea din Clusiu si intre unatia unei parti a românilor u Pap'a?

A dôu'a intrebare este urmatorea:

„Ore ce sa fia ca si la acesta universitate, că si la cea din Pest'a, se denumi profesorul pentru limb'a si literatur'a româna ierasi unu românu gr. cat. si inca unu doctoru in teologia, lasandu-se cei ortodoci de-si barbati de specialitate. la o parte?“

N'avemu noi cei ortodoci dreptulu de a pretinde sa avemu si noi unu barbatu la o universi-

tate, si a prefiinde acést'a nu dela uniti, cari insisi no au, haru domnului! nici o potere asupr'a nôstra, ci dela regimulu tierei, dela statu, in a cărui visiteria si vérsa si ortodocsi pungile? Români nu su numai uniti, dle Cat. Cens., ci si ortodoci si inca in cea mai precumpanitorie parte. Pre lângă acést'a se scie, ca la acestu postu competitira barbati ortodoci ce-va mai de specialitate decâtul celu gr. cat. denumit u de regim, in contr'a cărui personalmente nu amu nimic'a. Cându ceremu drepturi egali din punctu de vedere nationalu, ne provocâmu parreme la săngele si avereia nôstra ce le dâm statul; ore sa nu avemu noi costi ortodoci acela-si dreptu din punctu de vedere confessionalu? Nu dâm noi cei ortodoci si sănge si avere statului mai multa decâtul cei uniti? Ce unui'a e dreptu, pentru ce sa nu fia si celui-laltu asemenea? Ne aflâmu noi si astazi in tempulu incusitionilor jesuitice de trista memoria, incâtu celor ortodoci sa nu le fia iertata a pretinde deplina egale indrepatatire in cele confessionale, fără scirea si invoirea clarissimului dela „Federativnea“ din Pest'a?

A trei'a intrebare a mea suna:

„Ore ce sa fia ca ampliatii români ortodoci, cei mai insempati, de onu tempu incóce, că si dupa o sistema, se scotu din oficiele loru, se pensiunéza séu se demissiunéza, pâna si unu secretariu de statu Ioanoviciu! — pre cându altii, in specie fratii uniti, se inainteza si remuneréza?“

Nu contine adeverulu celu mai puru in sine si acesta intrebare: ca ampliatii cei ortodoci se pensiunara si demissiunara cu cărdulu, pre cându ai d-vostre, căroru ve place dealtmintrea a ve dice ca sunteti cei mai natiunali, ba chiaru si opuseniali regimului — stau mari si tari in posturile loru, ba unii din ei, si acesti'a chiaru cu conduita natiunala nu prea cosiera, inca se si remuneréza? Ce se potrivesce dle „Cat. Cens.“, si toti ai d-vostre, dara acestu lucru 'mi vine nitiul cam suspectu, ba cu permissiunea d-vostre mi vine a si cam dubitâ despre adeveratulu natiunismu alu d-vostre fatia cu atari si atâtea aparitiuni! mai cu séma vediendu ca aci nu te pré intreci d-ta că unu luptaciu pentru adeveru si natiunitate cum ne spuni — nu te intreci, dicu, a le combate, dupa cum esti dedat a combate totu-déun'a pre cei ortodoci pentru atari aparitiuni de-si in directiune contraria. Unde s'a

viétila fericita dara ei nu cunoscu midilócele de lipsa pentru de a ajunge la scopurile fericirei loru, suntu orbi in alegerea midilócelor, cari i-aru poté scote la portulu fericirei loru. Si in sfersitu, suntu altii, fratilor! cari cunoscu si scopurile si midilócele fericirei loru, dara n'au vointia, suntu nepasatori, dau dileloru rendu, astépta sa vina fericirea d'a gat'a fără nici o ostenéla, fără nici o truda a loru, astépta sa se faca vre-o minune eu ei, credu, ca dôra-dôra, voru dâ si ei preste vre-una norocu orbu! In zadaru vedu ei fericirea ce domnesce in cas'a vecinului seu, unu tata de familia inteleptu, cu fric'a Dnului, ou judecata sanatosa, cu avere, cu tote cele de lipsa; in zadaru vedu ei pre fia-care din fiii acelei bunecuvante familii norociti, ómeni cinstiti si cu minte, cu avere, cu nome bunu in societatea ómeniloru; acestea tote le vedu ei, ei inca aru vot sa fia astfelio, parinti fericiti in launtrulu familiei loru, iubiti si pretiuiti de copiii loru, iubiti si pretiuiti de toti, căti-i cunoscu; dara in zadaru, ei suntu nefericiti, si inca eu atâta mai nefericiti, cu căto vedu pre altii mai fericiti decâtul ei. Avere, numele loru bunu, in scurta fericirea loru, fratilor si vecinilorloru, cinstea loru, vadi'a loru suntu pentru ei totu atâta spinu, cari le intiapa neintreruptu consciuntia loru, si i face nefericiti. Acésta este trist'a icóna a ómeniloru, cari nu-si cunoscu scopurile adeverate séu midilócele adeverate ale fericirei loru; este icóna trista a acelor'a in sfersitu; carii, conosendu si scopurile si midilócele binelui loru, suntu trandavi in umbletele loru dupa fericire, nepasatori de sine, de familie loru, de copiii, nepotii si stranepotii loru.

Ce nefericita este, fratilor, o familia, ce nefericiti suntu nisce ómeni sermani parasiti, cari nu pricepu si nu suntu in stare sa faca nemic'a din cele ce le suntu de lipsa pentru binele loru susflescui si tropescu, si carii in tote intemplările, unde s'aru cere minte, judecata, intelepciune, patiania, vinu in primejdia de a cautá statu si ajutoriu la ómeni sireti, siarlatani, ómeni fără susfletu, carii suntu in stare sa sucésca si sa intortocheze ori-ce adeveru dupa placulu si folosulu loru, si tote acestea se intempla

din ce pricina alt'a, decâtul din aceea, fiindu ca ei nu-si sciu dâ nici unu statu in necasurile loru, si nu-si poto ajutá cu poterile loru. Dvóstra ve-ti si sciindu pré bine, căti s'au nefericiti in astfelu de intemplări, căti si-au perduto avereia loru intréga si prin acést'a temeli'a fericirei si viitorului loru. Totu asiá ve-ti si sciindu pré bine din patiania d-vostre, ca celu slabu aterna dela celu tare, celu seracu dela celu bogatu, celu prostu dela celu saretu, — tote acestea le ve-ti si sciindu ba inca afara de aceste veti si sciindu si aceea, ce felu de ajutoriu pote asteptá acel'a, care nu-si scie ajutá, dela acel'a, carii n'au lipsa de nici unu ajutoriu, si carii nici nu cunoscu, nici nu simtu lipsele si suferintele ómeniloru sermani. — Dvóstra sciti forte bine din patianiele si intemplările triste, cari s'au petrecutu intr'unu sîru de ani indelungati si se petrecu inca in tote dilele inaintea ochiloru fia-cărui omu cugetatoriu, ce trista este sîrtea atâtoru fiintie nenorocile, atâtoru familii din acesta comuna, carii traiesc in cea mai mare lipsa, iu cea mai inspaimantatorie saracia si ticalosia, nefindu ajutati si indrepatati de nimenea, parasiti de toti, lasati préda desnadajdurei si peirei celei mai infioratore!..

No suntu fratilor vorbele dise nisce zugraviri gresite ale unui susfletu reutaciu, séu ale unui omu, carele numai in treacatu si-a câscigatu nisce cunoșintie slabe, intunecate despre vieti'a poporului nostru din Brasiovu; nu, nici decum, ouvintele amintite suntu nisce adeverori spuse pre temeinu cunoșintielor, ce ni le-amu cästigato cu totii despre starea inspaimantatorie a nnei parti insempate a poporului nostru din acestu suberbio, inspaimantatorie din tote privintiele, din punctele de vedere ale slabelor loru poteri susflescui, din punctele de vedere ale vietiei loru nevirtuoise, nemorale, si din punctele de vedere ale stârci loru materiale séu averei loru. Descrierile infacisiate suntu in sfersitu nisce adeveruri isvorite din o anima semtietore care plâng si săngera la vederea atâtoru miseri, si arde de dorint'a de a vedé pre atâti fratii ai nostrii adusi intr'o stare mai buna susflesca, trupescu si materiala. Dara nu e acést'a numai dorint'a mea sing-

FOISIORA.

Impartasim cu placere la acestu locu cuventarea dlui prof. gimnasiale din Brasiovu Ioanu Pop si a rostita Dumineca in 5 Novembre; ea contine invitiaturi reali-practice pentru poporul nostru. De aru aflá dlu prof. multi imitatori si urmatori!

Desteptati ve si priveghiali,
1 Petr. 5.8.

Adunati ve averi, cari nici rugin'a nu le strică, lotrii nu le sapă nici le fura.

Mat. 6. 20.

„Glasulu tempului striga inainte, totu inainte, vai de acel'a care sta pre locu si nu pricepe acestu glasu alu tempului.“

Mintea nostra sanatosă.

Ori-cătu de deosebite suntu dorintele ómeniloru, precum si lucrurile, cari le dorescu, spre care nesuescu ei si-si incónda tote poterile spre a le ajunge; intr'unu punctu inse totu se unescu tote dorintele ómeniloru, in dorint'a deobste tuturor: de a se fericí. Dupa fericire umbila toti, lineri si betrani, seraci si bogati, omulu nebogatu in séma si omolu in ranguri si domnie. Toti voro sa se fericescu, sa duca o viétila fericita, tienita. Dorint'a de a se fericí prin urmare se asta la toti ómenii, e sadita de Ddieu in inim'a fia-cărui omu intr'unu chipu neperitoriu, asiá incâtu ea nici odata nu se sterge din susfletul lui.

O alta intrebare insa e, déca toti ómenii au o cunoșintia adeverata despre fericire si despre midilócele fericirei, déca aceea ce dorescu ei, implinindu-se, i-ardu poté face intr'adeveru fericiti, si de suntu ei toti in stare sa alle midilócele de lipsa, prin cari sa pote ajunge la fericire. In privint'a acést'a trebuie sa marturisim, ca suntu multi, forte multi ómeni, cari inca n'au ajunsu acolo, că sa scie, ce dorescu, ca nu-si cunoscu scopurile adeverate ale vietiei loru; pre de alta parte nu e mai putinu adeveratu, ca suntu multi ómeni, cari cunoscu scopurile vietiei loru, care i-aru poté face sa duca o

vediută că unu regim sa remuneze pre aceia cari
ii fac opusetiuni? (Va urmă.)

Din tiéra Bârsei, în Novembre 1872.

ΔΔ.

Cincu-mare in 26 Octobre 1872.

Nu tienemu de putienu interesu a aduce la cunoscătării publicu celitoriu și acea impregiurare, ca pâna mai deunadile pre bas'a legei de timbru din anulu 1850 publicata cu patent'a imp. din 9 Februarie și 2 Augustu bulet. imp. nr. 50. Tarifa postu 44 lit. „o“ și pre bas'a ordinatiunei ministeriale din 31 Octomvre 1857 bulet. imp. nr. 216 hârtiele și decisiunile forurilor bisericesci au fostu legalmente scutite de tac'sa timbrale, asiă dicendu inca sub domnirea absolutismului lui Bach, pre care și astadi lu hănescu unii neincetatu. —

Dupa introducerea constitutionalismului in patri'a nostra vedem ca legislativ'a patriei si-au inordnat atentiuinea sea și asupr'a legei de timbru compusa pre tempulu absolutismului, pre carea o au sanctionat cu tōte accidentiele ei prin art. de lege XXIII ex 1868. XVI ex 1869 XVII ex 1870 LXIII ex 1871, cu nnele modificatiuni intre care se co-prinde in § 19 alu art. de lege XXIII ex 1868 si aceea, ca pre venitoriu altău esibiteli e cătu si o taririile in cause divertiali suntu neconditiionatamente supuse tacsei de timbru. —

Prin acésta lege este asiă dara principalmente din partea legislativei stabilită timbrarea, său tacarea esibitelor și deliberatelor forurilor bisericesci, fără că sa se dica ca dupa care tarifa postu din legea vigente, are a se scôte tac'sa de timbru. —

Incătu cunoscemem noi legea de timbru vigente, in privint'a tacsei sentintielor judecătoresci intre care dupa tienerea art. de lege 23 din 1868 se coprindu și deliberatelor forurilor bisericesci, aflănu in T. P. 92. tacarea dupa pretiul objectului cu 50 cr.; 1 fl. 25 cr.; și unde objectul este ne pretiu i veru, acolo la sentintele judiloru de pace tac'sa este ficsata cu 2 fl. 50 cr.

Dupa T. P. 103 se astăta tac'sa sentintielor judecătoresci ficsata dupa objectu său substractulu procesului cu 1 fl.; 1 fl. 25 cr.; 2 fl. 50 cr.; 5 fl. si cu 12 fl. v. a. —

Tac'sa cu 12 fl. se cere conf. T. P. 103 lit. D. etc. dela acele sentintie judecătoresci a căroru

objectu nu este pretiuveru, pre cându totu T. P. 103. lit. a. (b) tacădă sentintiele aduse in cause de conturbare de posessione expresu cu 2 fl. 50 cr. v. a. —

Noi asiă credem, ca deliberatelor forurilor bisericesci dupa intentionea legefacatorului numai sub T. P. 92 lit. d său T. P. 103 t. lit. a (b) s'ară poté cu efectu supune cu 2 fl. 50 cr. v. a. tacărei de timbru, căci dupa cum pricepem noi casatori'a, care are intru tōte pările ei constitutive dupa s. canone bisericesci natura sacramentală, resp. sentintiele aduse in privint'a acestui misteriu suntu cu totul et ergene de a celea pomenite in T. P. 103 D. etc. si nu s'ară poate cu efectu subsumă sub acésta dispositiune positiva. —

Regi'a directiunea financiară provinciale din Sabiu prin ordinatiunea sea din 7 Augustu nr. 17,739—1872 au supusu tōte deliberatelor protopresbiterali din anulu 1868 incóce tacărei timbrale și a emis fōrte multe mandate de platire la partide, dela care se cere pentru fia-care deliberatate 12 fl. v. a.

Contr'a acestor mandate de platire resp. partide au insinuat recursu in tempu apertu la Inaltolu Ministeriu de unde ascépta o drépta si mulcomitóre otarire. —

Avemu firma sperantia, ca stimatii nostri deputati dictali la votarea legei de tacse și timbra pro 1873, voru face propunerea de lipsa pentru espli-carea legei in sensulu legislativei si credem cumca voru lucră pentru usiurarea, poporului, care prin executiunele cele dese mai ca ingenunchia la pamentu. —

„Mai multi.“

Scaonulu protopresbiteralu alu Agnitei (? R.) au emis unu circulariu la demandarea ven. cons. arch. prin care se intréba comunele din protopresbiteratu, ca de care protopresbiteratu voru a se tiené pre venitoriu. —

Acestu circulariu au sositu și in Cincu la p. Ignatiu Mandocea, care in Domine'a trecuta in 24 Novembre lu au publicat in biserica și intrebaturu pre omeni despre parerea loru. —

Membrii sinodului subjudele A. Ootiu și archiv. se. Moise Branisce, nu consentu cu intrebările puse de p. Ignatiu Mandocea și credu, ca acum'a sub dominatiunea constitutionalismului in biserica nostra dreptu-credinciósă, ori ce felu de afacere și es-

pressoare trebuie sa tréca prin organele constitutive bisericesci care suntu in comun'a nostra comitetulu si sinodulu parochiale, organele competente, de a se exprimă si asupr'a acestui circulariu. —

P. Ignatiu Mandocea dice ca circulariul este adresat la persoan'a-i și nu la comitetulu său sinodulu parochiale, din care causa domnit vorbitori ar fi in mare gresiela cu parerea loru. — Aceste preotu și din incidentulu acesta aduna poporul si sumutia fără nici unu dreptu asupr'a pomenitoru comni. „Videant consules.“

Muntii apuseni.

13 November.

In impregiurările cele triste ale presinetului contemplandu si vrendu a astă sorgintele de unde is-voresc atât'a reu pentru multu cercat'a nostra na-tiune, terminoul care se imbaldiesce si pré s'au de-dată a-lu folosi multi că pre o armă, cu carea déca nu reesa cine-va tocmai invingatoriu, celu putienu cérea a se scuti de responsabilitate, este: ca „vi-treg'a sorte“ ne pregatesce neajunsse si nenorociri.

Sub acésta mantau intunecosa si ascundu fōrte multi faptele, resp. peccatele, si sub cuventu, ca lucrându pentru sine folosescu si binelui comunu se comitu unele actiuni arbitrari din partea unor persone a căroru consecintie spoi voru sbiciu si voru nefericí viitorimea pre seculi.

Sum silitu a concede ca in unele părți ale pa-triei noastre lucrurile nationale si pote si cele bise-ricesci se gasescu in o astfelu de constelatiune in-cătu cu greu se poate direge si indreptă; dara ju-decându posetiunea românilor din muntii apuseni, cari se astă compacti si prea putien amestecati cu popore streine, despre cari s'ară poté presupune ca se nisuescu a implantá stricaciune in acestu tienotu, si unde de alta parte se astă si o inteligintia nu-merosă, se nasce intrebarea, ca unde este de a se cauță radecin'a reului de tocmai in acesti munti — unde fia-care bradu, — fia-care stânce se poate privi de o reminiscintia vechia a eroismului, a glo-rii si a virtutiei române, — se astă atari barbatii a căror'a biografia se oglindéza in cele premise, se astă atari instrumente vile, cari sub egidea ca suntu argati domnilora dela potere si remusica conosciu-tia si se ducă că oile la junghiere ori si unde

tōte acele schimbari ale vietiei economice din Bra-siovu, si chiaru si de le-aru semti si eru sci sa mesore urmăriile, triste pentru densii, ale unei atari schimbări, neavendu mijlocele pentru de a intempiu unu astu-feliu de reu, aru si siliti sa cada de si-guro mai curendu său mai tardiu jertfa. Precum negurele intonercului peru dinaintea radielor sō-relui, astu-feliu fratilor voru si siliti sa se retraga bietii omeni sermani ai poporului nostru de aici, si sa faca locu acelor'a, cari sunta mai cu scientia de cătu ei, cari le voru rapí din mâna bucatic'a de pâne, care o mai au, lasându-i peritori de fome.

Că sa fiu inse mai bine intielesu, dati-mi voia a lumină vorbele amintite prin nisice exemple: Cornea de pilda, si alti 50 său 100 că elo, cari pâna in tempulu de facia 'si câstigau pânea loru amara că purtatori de poveri său hamali, nu-'si voru mai poté purtă meseri'a loru, fără de a scîi carte, fără de a scîi ceti si scrie, si socotî, pentru ca se voru formă insotiri, dupa cum suntu in tōte celâtibile, in Sabiu, Clusiu, Tem. Pest'a, Vien'a, societati cari voru avea hamalii loru, dela cări se va cere sa cetăsca, sa scrie si sa socotésca. Pre lângă acestea hamalii nostrui, cari 'si pôrta meseri'a loru in starea primitiva cum a portat' si mosii si stramosii loru, nu voru poté concorâ de siguru cu hamalii straini, cari că omeni, cari sciu sa cetăsca si sa scrie si sa socotésca, se folosescu de mijlocele ce le da cartea, pentru de a-si inlesni in totu chipulu sarcin'a im-preunata cu meseri'a loru. Mai departe voru fi de lipsa o multime de slujitori la drumulu de feru, unde multi dintre omenii nostrui sermani si-aru poté că-scigă pânea loru. Dara preste totu fratiloru, voru pati reu pre lângă hamali toti meseriasii nostrui, de totu feliulu, pentru ca meseriele loru se voru portă de aci încolo cu alta dibacia, cu alta maie-stria, asiă ca si pucinii mesteri, căti i avemu, voru fi siliti sa iâ lumea in capu, de nu voru asculta de glasulu tempului care striga inainte. Streinii ne voru omori moralicesce si materialicesce fra-tiloru, déca nu vomu deschide ochii cu o óra mai inainte, déca nu ne vomu preingrigi de tempuriu, si nu vomu cauță sa abatemu primejdia dela noi,

cu unu cuventu déca nu vomu pricepe si nu vomu asculta de glasulu tempului, carele striga tare inainte, inainte in tōte cugetele si simirile tale inainte, in tōte lucrurile si intreprinderile tale.

E inşa intrebarea, in ce chipu sa ne preingrigim, ce mesuri sa luăm, pentru de a abate reulu, ce ne amenintia, ce midilöce sa intrebuitâmu, prin cari sa ne putem pastră si asigură vieti'a nostra in viitoriu?

Lumin'a este fratiloru arm'a poternica, cu care ne potem luptă improativ'a tuturor retelelor care ne amenintă, si improativ'a tuturor vrasmasilor nostri. „Luminédia-te si vei fi“ este unu adeveru crescu, cându ne vomu lumină fratiloru, si ne vomu im-pobidă cu adeveratele fapte bune, nu are sa ne sia frica de nimenea, atunci nu va mai si nimenea inaintea nostra. Pentru de a ne lumină inșa, trebuie sa voim sa ne luminăm. „Voiesce si vei poté“ este altu adeveru crescu. Unde nu-i vointia nu-i potintia. Sa avemu deci vointia tare, neclatita, energica pentru de a face sa se implenasca dorintele noastre cele bune de a ne lumină. Dara cine sa ne dea lumin'a, unde o potem astă? — Din tempurile cele mai vechi si pâna in dilele noastre au fostu totu, deun'a la tōte natuṇile luminate mai multu pretiuité dōue asediaminte de lumina: scol'a si biserica. Ele amendoue au chiamarea, fratiloru, sa petrunda inimile si sufletele omeniloru cu adeveruri datatoré de vietia. Scol'a este fundamentulu si biserica este zidirea facuta pre acestu fundamento. Biserica are lipsa de scola si scol'a de biserica. Scol'a ajuta si inainteaza scopurile bisericesci, si biserica inca ajuta si inainteaza si trebuie sa inainteze scopurile scol'e, deca 'si cunoscu amendoue interesele loru, cari suntu fōrte rudite, déca nu totu aceleasi. Amendoue, si scol'a si biserica, suntu si an chiamarea a fi asiediaminte de crescere si investitaur'a, luminea si cultura, amendoue au de scopu de a areta calea adeverata, pre carea mergenda omulu, sa se faca pre sine si pre fratii sei fericiti. Amendoue prin urmare an de scopu a midiloci si inainta binele omenirei..

(Va urmă.)

pasi'a celu crescutu cu prescurile romanesci, le dice a merge si nu judeca ca se compromitu pre sine, si principiele ce le profesédia. Ce e mai multu nu cutézia nici a-si dă espressiune dorintei de a fi celu putien neutrali in afaceri de natura compromisatorie pentru densii. Dara apoi cu tóte acestea sa nu cutedi a le dice ca nu suntu români resoluti si verdi că stejarulu, caci atunci consciintia loru se aprinde si turbédia. Intr'adeveru déca toti ampliati de românu aru fi lipsiti de „voia libera“ de a dispune de lucrurile sele si s'aro privi toti numai că nisce midilóce la dispusetiunea straina, apoi cu vintele natiune si biserica aru remané numai nisce termini technici, cari viitorimea va dice ca au fostu anghira de care s'au tienutu stramosii nostri si de carea parintii nostri s'au lepadatu. Onore aceloru ce facu exceptiunea laudabile si prin fapta dovedescu ca de-si pusestiunea li e indoit mai grea că ampliatiloru, si implinescu chiamarea loru că atari si că români. Biserica si natiunea insa va fi silita a sterge din cadrele sele pre cei debili cari interpretéza datorintiele loru că ampliati cu totulu opuse datorintieloru că români, pâna ce prin faptele loru se voru arata deplinu curatiti de lepra indiferentismului ascunsu sub masc'a pressiunei posturiloru cu cari suntu investiti, pre cându in fapta pre ei ii apasa numai fapta de a se feri si de a acuirá gratia nepretinsa pentru scopuri personali.

Prin urmare nu va surprinde pre nimenea cându va audi ca amu ajunsu, că unor ampliati români de pre aici de unu tempu incóce sa le vina neindemâna a cercetă societăatile române si preferu a se terâi prin casinele unguresci unde suntu ospeti de tóte dilele, pre cându casin'a româna, resp. loculu contielegiloru fratiesci de pâna aci, sub pretestu, ca devinu suspecti, e delasatu si evitat.

Nu e deci tocmai mirare déca vedem causele nôstre ca stagnéa atât pre terenulu politiciu cătă si pre celu bisericescu, chiar si in acestu sanctuarie incécta astfelu de ómeni a aruncá desastro si nici se infiora că pentru interese egoistice si particulari sa nimicésca pentru totu-déun'a viitoriu românu lui si in ecesti munti cari aru poté fi unu modelu de osilu alu libertatiei si alu ordinei celei mai frumosé.

Voindu a fi in cele urmatore mai indiscretu, me oprescu la orasielulu Câmpeni. Dealtmîntrea s'aru poté aduce exemple spre ilustrare si din alte locuri. Câmpenii au o populatiune numerósa. Aci s'a aflatu si se afla si astadi mai multe isvóre de venit comunale, asiá incátu români si-au inițiatu unu fondu scolare, carele trece preste 12,000 fl. v. o. si au edificatu scola pre deplinu corespondatorie si pâna in anii trecuti au sustinutu scole normali; dara de cându judele comunulu de aci P. s'au pusu spre a ferici cu intelepciunea sea poporulu din Câmpeni pre alta cale nu pre cea a culturei, nici pre cea a inaintârei pre terenulu scolaru, ci pre aceea carea densulu că architectu o va planui, scólele normali s'au desfintat, invetiatorii s'au redusu la unul, si ce este mai tristu — acestu sobolu — lucra in obscuritatea mintiei sele intru a predá scol'a confessionala gr. or. din Câmpeni statului că scola comunala.

Dupa cum s'au imprasciatu faim'a cându inspectorele reg. de scóle din Aiud si s'au aflatu pre aici, acést'a au fostu obiectulu conversatiunei, — pentru ca vede a nu poté smulge pre fiuilo seu de care atât'a-lu dore din postulu de cancelistu prin alta midilocire decât prin acést'a, caci socotește ca meritulu ce si l'aru castigá inaintea mai mariilor sei aru trece si asupr'a fiului.

Edificiulu scolare catulu intâiu, carele pâna in anii trecuti servea tinerimei scolare că paladiu alu muselor, astadi este inchiriatu din partea judelei procopiszu P. la dlu jude reg. Loitzel, pre cându copiii umblatori la scola cari in asiá o comună mare voru trece preste 200 suntu siliti a se indesá intr'o incapere — ce se intempla cu banii de pre chiria ? ! cum se mai manipuléza capitalul acel'a insemnatu de fondu scolaru ? ! despre tóte acestea nimenea pre aici nu are nici o cunoscintia; de aceea déca dlu jude com. P. mai are cătu de de putienă onore sa binevoiesca in interesulu comunu si alu seu propriu a deslegá acést'a enigma si prin acést'a a radicá pétr'a, de carea se lovescua asiá multi si totudeodata sa introduca pre cei interesati in acést'a causa la cunoscerea pura a adeverului iéra pre lângă acestea sa ne descopere si cau'a regresului in ceea ce privesce invetiamantulu.

Comitetul parochialu din comun'a Câmpeni, carele treboie sa presupunem ca consta din barbat, cari si cunoscu chiamarea loru că atari, ce se atinge de interesarea pentru scola si invetiamantulu poporalu resp. detorint'a sea de capetenia, vericíne din cele premise poté sa vada ca si-au negles'o. Deci elu merita cu atât mai multu dispretilu si reproba, cu cătu scimu ca in aceea corporatiune morală se afla si atari barbat, cari tóte căte se patrézia in detrimentulu invetiamantulu si a binelui comunu, le trecu cu vederea nu din cau'a ne-sciintie, ci din indiferentismulu de care suntu pre-ocupati.

Unu abusu, o calcare de lege, unu scandalu contr'a „Stat. Org.“ s'au eserciatu din partea acestui comitetu parochiale cu ocazie a alegerii de invetiatoriu ce s'au intemplatu in septembrie trecute, la care actu de o insemnatate destulu de ponderosa dintre mai multi concurrenti cari posedau cualificationea receruta — dupa cum se scie cu positivitate unulu au fostu gimnastu abs. si clericu abs. — s'au alesu celu necualificat, celu mai nechiamat la acesta missiune pre cătu de gree si de nobile, pre atât de afundu taitore in binele si fericea viitora a poporului, s'au alesu M. Contesu, carele dupa cum e bine cunoscutu la toti; a fostu din acestu postu demissionat si carele pre terenulu scolasticu-biser., de cându se afla prin Câmpeni nu are altu meritu, decât ca e ginerele par. protopopu I. Patiti'a: „Perirea tea din lîne Israile.“

Cu dorere trebuie sa constatediu ca amu ajunsu tempulu că acestei munti, cari se poteau privi de o fortarézia neocupavera a românilor din Ardélu déca nu le-au sucoesu antagonistiloru nostri ai cuceri; acum'a prin astu-feliu de ómeni cu astu-feliu de fapte o sa devenim nemiciti. Dóra acum dupa ce voru vedé, ca faptele loru va sa le pregatéscă dispretilu tutororu româniloru bine-semptori se voru indreptá si se voru reintorce — sa asceptâmu !!...

Una munteu.

Bugetulu Prusseie pre anulu 1873.

Ministrul de finançie alu Prusseie, presentandu camerei deputatiloru bugetulu pre anulu 1873, facu o espunere multo mai satisfacatorie decât in anulu 1872. Acesta espunere se resuma si termina astfelu :

„Reunindu tóte cifrele partiale ce le-amu dato pâna aci, rezultatul obtinutu e, ca veniturile se voru radicá, dupa comptulu ce ve este supusu, la 206,762,643 taleri. Aceste cifre intrebu pre cele din anulu trecutu cu 19,643,000 taleri. Cheltuielile ordinarie din bugetu suntu de 183,180,970 taleri; cheltuielile estraordinarie, pentru amortisarea detoriei, se radica la 7,760,000 taleri. Speru ca nu ve-ti refusá aprobarea bugetului ce ve prezentâmu, si ca ve-ti consimti cu placere la diferențele cheltuielii suplementare, astfelu că bogat'a desvoltare a tierei nôstre sa se intinda in tóte sensurile.“

Intre amenuntele acestei espuneri generale, e de notat in prim'a linia ca „contributiunea matriculara pentru imperiu va fi asiedata pre 1873 cu mai multo de 6 milioane taleri.“

Principalele sorginti de sporirea venituriloru pentru 1872, calculate in cifra de 19,643,000 taleri, suntu acestea :

Ministeriulu de comerciu. Veniturile brute, din cele dintâiu trei trimestre ale anului, dau, in comparatiune cu 1871, unu sporiu de 10,633,000 taleri, de unde trebuie sa se deduca unu adausu de cheltuieli clare se radica la 6,518,098 taleri. Remane unu escedinte curat de 4,114,902 taleri.

Imposite directe. Sporiu venituriloru : 931,000 taleri; impositulu asupr'a venituriloru contribue la acestu escedinte cu 455,000 taleri.

Imposite indirecte. Sporiu curat e de 1,363,500 taleri.

Administratiunea financieleru. Veniturile tezaurului dau 1,200,000 taleri, mai multu decât in bugetulu trecutu.

Detoria publica. In urm'a amortisamentului, sum'a necesaria pentru servitulu intereselor detoriei publice e redusa in anulu acesta cu 879,300 taleri.

Esploatatiunile in comptulu statului. (Banc'a de comerciu maritima, minele si salinele, drumurile de feru, etc.) Aceste diferențe administratiuni dău tóte

impreuna unu escedinte de venituri de 6,405,232 taleri. Mai cu séma veniturile drumurilor de feru presintu, in comparatiune cu cifrele din anulu trecutu, unu escedinte de 5,486,184 taleri, si cheltuiel'a loru unu adausu de 4,780,980 taleri, remanendu sum'a curata de 705,205 taleri.

Cheltuielile estraordinarie de 7,760,000 taleri propuse in bugetulu pre 1873, au de scopu o amortisare estraordinaria a detoriei publice. Pre lângă cele-lalte cheltuieli, căror'a ministrul propune sa li se aplice o parte din escedintele venituriloru, suntu 5½ milioane taleri pentru organizarea cercoriloru si fonduriloru provinciale; 2,245,000 taleri pentru ameliorare situatiunei functionarilor civili prussiani; 450,000 taleri pentru amelioratiunile agricole; 1,897,000 taleri pentru adaugarea cheltuieliloru universitarie si scolare, cu deosebire 306,000 taleri pentru universitatea din Kiel, etc.

Trad. „Rom.“ dupa „Coresp. de Berlinu.“

Varietati.

** Faptul laudabil este de piata. Parochulu nostru din Romosu Vasiliu Basarab a inca in anulu 1869 au ascernutu consistoriul archidiecesanu gr. or. din Sabiu sum'a de 50 fl. pentru edificand'a catedrale pre lângă dechiararea ca din libera voia si evlavlia cătra sănt'a biserica gr. or. va ascerne in totu anulu căte 50 fl. spre acel'a-si scopu cu rogarea, că la servitulu celu dintâiu ddeiesco ce se va tiené in biserica catedrale sa se slujiesca unu parastasu pentru odihn'a soflutului reposerului seu parinte, preotului Adamu Basarab, carele a servitu că preotu 42 de ani si a reposat in etate de 72 ani.

** Comoditati din tempuri vecchi. In anulu 1234 a durmitu regele Angliei intâiasa-data pre unu madratiu de paie (Strohsak), mai nainte pre scânduri. In 1246 erau casele cele mai multe acoperite cu paie si in 1400 erau in Anglia caminurile, cu atât mai putieni cuptorele inca necunoscute. Pre atunci se incalduie ómenii pre lângă tegai de focu. Vinulu se vindea că medicina in apoteca. Carale erau necunoscute. Ómenii de frunte umblau calarii pre cai poneandu pre dómne la spatele loru. In 1340 era contributiunea 30,000 nu de puncti sterlingi, ci de saci de lâna. Pre advocați ii onorau (plateau) cu scortisiora si piperiu, poté ca de aceea socotelile advocațiloru si in diu'a de astazi suntu asiá de piparate. In 1343 se ivira cele dintâiu ace cu gamalia, pâna atunci intrebuintia domenelui cuie de lemn. In 1344 s'a batuto in Anglia cea dintâiu moneta. Cei dintâiu ciórapi de matasa i-a purtat regin'a Elisabeta in 1561, pre cându regele Franciei incepuse mod'a acést'a intâia-si-data in anulu 1517.

** (Procesulu rachiuriloru vapsite de nemiti si vendute că romu in Galati.) Justitia. — Celebrul procesu alu romurilor false in fine s'au decisu la onorabil'a curte de Focșani, in favorulu antreprenoriloru N. Mihailescu et compania, si contr'a evreului Pineles, care introducea in Galati sute de mii de vedre de rachiu vapsitu, sub numele de romu de trestia de zahar, numai spre alu scutii de tac'sa legala. Acei ce au urmaritudo acestu procesu importantu, si aducu aminte ca in tribunalulu de Galati se formase majoritate si minoritate in acesta cestiu, care costă milioane; majoritatea o reprezentă d. D. Cuculi, juristu dela universitatea Parisului, iéra minoritatea o reprezentă d. Scribanu, juristu dela universitatea Turinului; majoritatea dă dreptate jidovului Pineles, iéra minoritatea antreprenoriloru români. In fine curtea de Focșani a tatajut orice indoiela si a decisu ca rachiurile vapsite, nefiindu romu de trestia de zahar, sa platescă tac'sa legala. Este de prisosu a mai aminti aici căta dauna au facutu vendiarea acestor rachiuri vapsite, negotiului nationalu de rachiu indigenu, care era supus la tóte tacsele, pre cându rachiurile vapsite ale nemilor, se vindeu de preste granitie scutite de tacse; si apoi se mai dice ca avemu unu ministeriu de comerciu, care protege industria nationala! Credem dar, ca antreprenorii români, voru intenta din nou procese pentru imensele daune-interese, pre care le au suferit dela evreulu Pineles, cu acestu procesu indelungat si costisitoriu. Inse ce lucru misteriosu! Români nu au potutu câstigá dreptate, pâna cându jidovulu avea parale: dara acum candu au datu salimentu, indata au cásigatu!!

„Gardistulu Civicu.“